

Duna-party 3.

31. VASAS KÉPZŐMŰVÉSZETI ALKOTÓTÁBOR

Baracs, 2011. július 4–8.

Lizák Pálma: Táborozunk

Kedves Olvasók!

Kedves Táborozók!

Ahogy átolvastam az újságcikkeiteket, máris a táborban éreztem magam.

Ilyenkor mindig meghatódom, hogy milyen nagyszerű közösség vagytok! Buna Konstantin ennek a közösségnek tanára, vezetője, akit sok-sok alkotó és azok szeretete vesz körül. Nekem ez olyan emlék, mint amikor még Vass Lajos vezette a Vasas Kórust, és a tagok úgy vették körül, és úgy énekeltek, hogy szinte csak a karnagyot látták. Így van ez Veletek is: a Tanár Úr esténként elmondja véleményét a korrektúrákon, és Ti boldogan fogadjátok a kritikát is.

Ennek a közösségnek a tagjai – a cikkekből is látszik – egyformán gondolkodnak, és egyforma szeretetet árasztanak. Azok az alkotók, akik egyéb gondjaik miatt nem jöttek el a táborba, gondolatban velünk voltak, sajnáltuk, hogy kimaradtak az új élményekből.

Az újság címlapja nagyon tetszik, nemcsak ötletes, de mindenki rajta van, **ez a csoportkép egyben:** a Tanár Úr, a festők, a Duna, az épület, sőt még én is ott díszelgek a nyakláncokkal, a kép sarkában. Itt köszönöm meg Lizák Pálmának az ötletet és a Fehér sziklák című képét, melyet a táborban fejezett be, és a Vasas Művészegyüttesnek ajándékozott.

Köszönöm az élményt, a napokat, melyeket Veletek töltöttem, tele voltak szeretettel. Csak pénzünk lenne annyi, mint amennyi szeretetet kaptam, nem lenne gond a következő táborral. Sajnos nehéz egyeztetni az időpontot is, mert több irányban vagytok elkötelezve.

Természetesen meg kell említenem a dunaújvárosi Munkásművelődési Központ, Szántó Péter és felesége, Ani, valamint a Dunapack Szakszervezeti Bizottsága és Kovács Lajos segítségét, mert nélkülük a tábor ezen a helyszínen és ilyen színvonalon nem jöhetett volna létre.

Az újság szerkesztőjének, Koncz Évikének is köszönöm a minőségi munkát.

Külön örültem, hogy két fiúval bővült a csapat!

Sikeres alkotásokat kívánok mindenkinek, találkozunk október 27-én, a tábor festményeiből készült kiállításon!

Üdvözlettel:

Závodszkyné Melinda

Lizák Pálma versei...

Játék a színekkel

A szívem egy virágos rét,
A virág rajta piros és kék.
Táncolnak benne emberek,
Boldogság tölt el engemet.

Sárga homokon ugrálok,
Csíkos napernyőt lóbálok,
Vidám kedvem neked adom,
Szeress te is élni nagyon.

Zöld kalapom meglengetem,
Barna fejem felemelem,
Énekelve járok-kelek,
Lila vágyak közé megyek.

Ölemben rózsaszín álom,
Ha kicsiny gyermekem várom.
Kinek szeme kék ibolya,
Huncut piros a mosolya.

Okker házak között várok,
Szürke felhők fölött szállok,
Fehér madarak köröttem
Az aranyló ég mögöttem.

Narancs-színű gombócokkal
Labdázok a bohócokkal,
Krapplakk kockák ugrándoznak,
Kárminpiros foltot isznak.

E színes kövekkel, ha játszom,
Talán kisgyermeknek látszom,
De életemnek értelmet ad, s
Velem te is boldogabb vagy.

Fehérné Gádori Melinda: Csokor

Ajánlás barátaimnak és magamnak

Ha remegve nézed a felkelő napot,
Ha kitárult lelked vár vörös alkonyatot,
Ha lágyan elmerengsz a zöldellő lombokon,
Akkor a természet ölelt és csókolt homlokon.

Ha megfogja éned egy karcsú nyakú váza,
Ha rajzolni készíted a csupor tarka máza,
Ha áhítattal nézel egy szép kelyhű virágra,
Akkor nyitott vagy a környező világra.

Ha izgatnak a formák, lázba hoznak színek,
Ha lüktetnek előtted óriás piros szívek,
Ha sárga és a lila kiabál helyetted,
Annak titkait az elvont világban keressed.

Ha megfogott a téma és jő a tettek láza,
Ha lelkedben bizsereg az alkotás vágya,
Add oda magad, s a műben élsz tovább,
Könnyű sikert várni, mi ennél ostobább?

Ha szorongva állsz most szemben a művel,
Ha kétségek gyötörnek, szűnnek ezer tüvel,
Elveid fel ne add, ne add el semmiért,
Hisz Te vagy a felelős minden kis centiért.

A tökéletesre törj, ez legyen vágyaid orma,
mit ér a szép eszme, ha nem csiszolt a forma.
Szüntelen fejleszd hát adott tehetséged,
Elismerni csak így fog az utókor Téged.

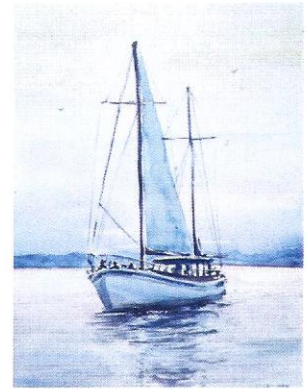
Lizák Pálma: Orchideák

Bemutatkozunk...

Ozsváth György

1951-ben születtem Nagyvázsönyban, de gyerekkoromat Tóalmáson töltöttem, és – leszámítva tíz évet – azóta is itt élek. Középiskolai tanulmányaimat műszaki iskolában végeztem, ahol a rajztanítás jelen volt ugyan, de inkább csak szakkörökben volt lehetőségem hódolni szenvedélyemnek. Szakmai végzettségem szerint gépészmérnök vagyok, és akként is kezdtem dolgozni, így sokáig a képzőművészet a háttérbe szorult.

Jónéhány évvel ezelőtt kezdtem ismét festéssel foglalkozni. Autodidakta módon – egyre tudatosabban – bővíttem képzőművészeti ismereteimet. Szabadidőmben mind gyakrabban festek. Az akvarell elkötelezett híve vagyok, és magamra nézve kötelezőnek tartom a klasszikus akvarellfestési szabályokat és korlátokat. (Nem használlok fehér fedőfestéket, festményeimen a fényeket kizárólag a papír fehérsége adja. Igyekszem minél kevesebb festékréteget alkalmazni, hogy a vízfesték áttetsző, élénk, tiszta fénye megmaradjon.) De érdeklődöm más festészeti technikák iránt is. Szívesen festek akrillal, olajjal, és a pasztellt is kipróbáltam.

Ozsváth György: Alkony a vízen

Előszeretettel ábrázolom a természet jelenségeit, a tájat, az erdőt, a falut, a városi forgatagot, az embereket, a virágokat, az évszakok változásait; kedvelem a különleges fényhatásokat, de csendéletet is szívesen festek. Egyre inkább kedvet kapok a szabadban való festés (plein-air) nagyszerű érzéséhez, és ha lehetőségem van rá, mind gyakrabban művelem. Érdeklődéssel tanulmányozom mások műveit, beleértve a korábbi korok nagy festőinek alkotásait, illetve a kortárs művészeti alkotásokat is.

Örömmre szolgált, amikor lehetőséget kaptam arra, hogy részt vegyek a Vasas Művészegyüttes Alapítvány által szervezett alkotótáborban Baracson. Szép nyári időben, kellemes környezetben – leszámítva néhány személyes problémát – kellemes, emlékeztető napokat töltöttem ott. Kedves, barátságos, segítőkész emberekből álló, jól összeszokott képzőművész kör tagjait ismerhettem meg.

Bízom benne, hogy jövőre ismét találkozunk.

Habány Mihály

Üdvözlét!

Az új fiúk nevében?! Remélem, nem utoljára voltunk Veletek alkotótáborban. Nehezen indult, de aztán ráéreztem a lehetőségekre, és mentek a dolgok. Az első nap korai ebédje előre vetítette számomra, hogy itt nem csak alkotásról lesz szó – nagyokat eszünk és iszunk is☺ Ez Konstantin tanár úr és Janó közreműködésével meg is valósult. Jó volt az ellátás, a szervíz (így magyarosan).

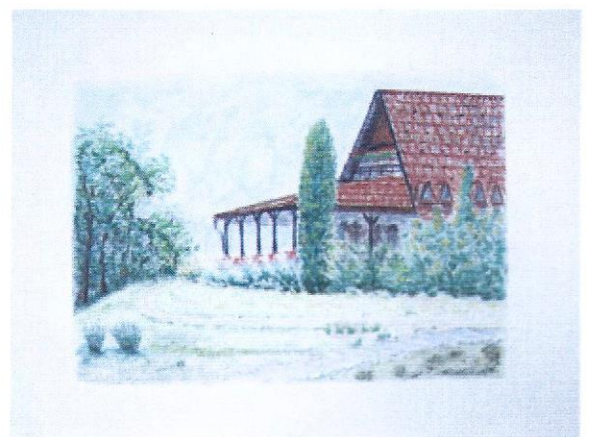
Az alkotói szabadságot a nagy meleg és az erős szél korlátozta. A felborult festőállvány újrafogalmazásra készítette az alkotókat. Fényképekről és az üdülő környékéről készült képek az esti értékeléskor jól szerepeltek. Ozsváth Gyuri nagy nézettséget ért el jó akvarelltechnikájával és laptop-bemutatójával. Mindenki hozta jó formáját. A délelőtti átmentve, csendes pihenő után új lendülettel folytattuk a munkát. Jó munkák születtek. Konstantin esti előadásai is építőleg hatottak. Szellemünk megtornáztatva tért pihenőre.

Vendég volt Kotró doktor, aki mint orvos is helytállt, így Gyuri is maradhatott a társaságban.

Rosta Erzszi és Veres Mari látogatása is üdítően hatott. Különösen Mari kalapja megérdemelt egy próbát. Az integetés a buszmegállóban ebben a melegben komoly teljesítmény.

Zárásként ígéretet kaptunk a folytatásra. Vidám hangulatban, apró ajándékozással zártuk az eseményt. Köszönet a vezetésnek!

Kicsit hiánvoztak az igazoltan távol levők, majd legközelebb látiuk Őket is.

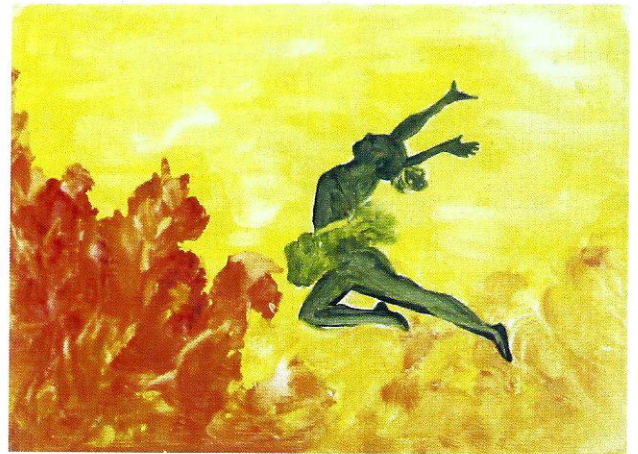

Habány Mihály: Üdítő délelőtt I.

Magánvélemény

Alkotótábor 2011, Baracs

Az alkotók (festők) helyszínt keresnek,
színt terveznek, kompozíciót „komponálnak”.
Lázasan dolgoznak nappal, este, éjjel.
Ahányan, annyian... mind másképp
– ahogy milyen emberek.
Nézem: mi a közös?
Csak az jut eszembe, hogy
a szépség, harmónia keresése.
Don Quijote-ék.
Ó (ez egy költői ó), bár több lenne belőlük!
Konstantin a lándzsa (vagy mi?) használatát
oktatja, lelkesít, és töretlen hittel vezeti
a csapatot, a győzelem reménye nélkül.
Vagy van remény?
Legyen!

B. Kakas Gizella: Öröm

Lejegyezte: B. Kakas Gizella

Nyílt levél Dankházi Jánosnak

Kedves Janika!

Ezúton szeretném megköszönni Neked – úgy gondolom mindnyájunk nevében, akik ott voltunk Baracson – az ideai festőtáborban nyújtott áldozatkész munkádat! Mi csak ámultunk azon a lelkiismeretességen, amivel Te elláttad a Rád bízott feladatokat. Amilyen gondosan zártad este 10 órakor a bejárati ajtót, ahogyan mindig ügyeltél arra is, hogy a Dunához vezető kerti kapu se maradjon nyitva. A kezedből szinte ki sem lehetett venni ezeket a kulcsokat! Na és, amit a konyhában műveltél!? Nem elég, hogy készségesen melegítettél, kiszolgáltál, mosogattál, de még át is öltöztél hófehér ruhába!! Szóval fantasztikus voltál!!!

Mindezen tevékenységek mellett alkotó munkát is végeztél, nagyszerű képeid születtek! Gratulálok! Gratulálunk!

Még egyszer köszönet a munkádért, szeretettel ölel: Bakos Vera

Bakos Veronika: Eső után

Rigó Tibor – Isten Veled!

Először Csobánkán találkoztunk.

Aztán éveken át együtt festettünk, beszélgettünk,
borozgattunk minden nyáron.

Barátok lettünk.

A társaság kedvence lettél humoroddal, képeiddel, közvetlenségeddel,
felénk áradó szeretetteddel.

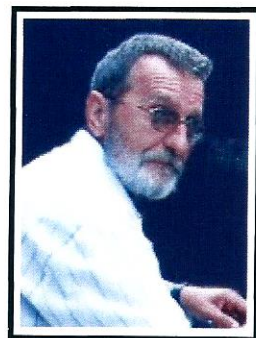
Utoljára Gyöngyöstarjában találkoztunk, amikor a táborban meglátogattál minket.

Dédelgetett terved – miszerint ősszel pár napra művészteleppé varázsoltátok volna
Évivel mátraszelei kis panziótokat, a „Rigó Fészeket” – súlyosbodó betegséged miatt
már nem valósulhatott meg.

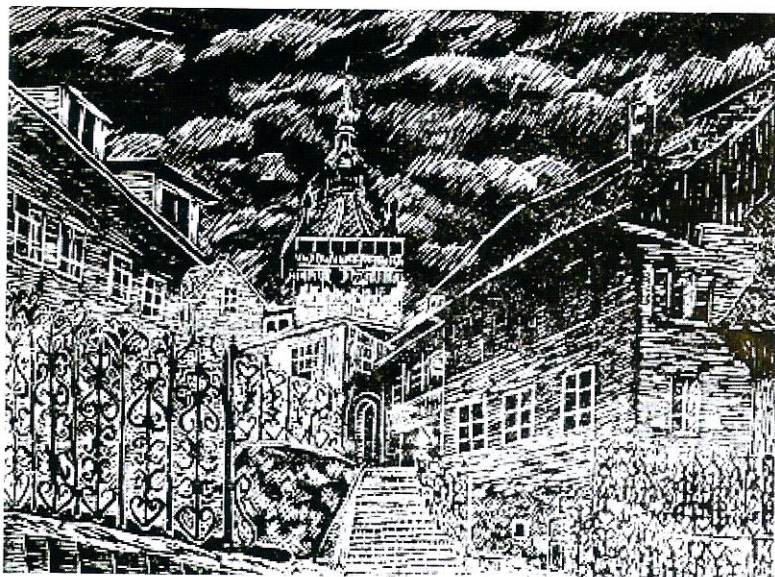
Tavaly novemberben váratlanul itt hagytál mindent és mindenkit.

Most már ecset és festék nélkül fested tovább a világot. Hegyeket, tengereket... eget és a földet...

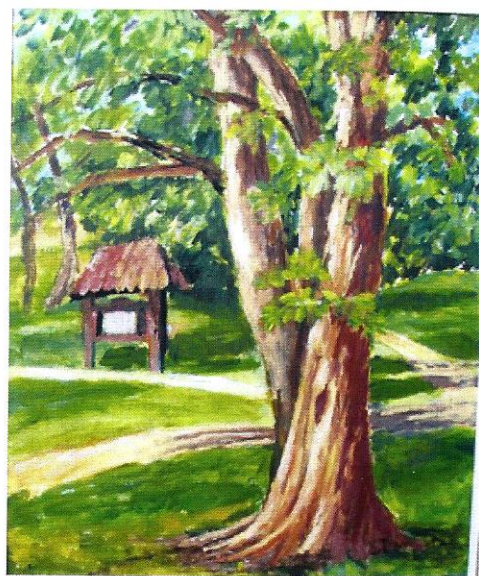
Jó szívvel emlékezünk Rád!

Kotró Laci és az alkotótársak

Dr. Kotró László linómetszete

Rosta Erzsébet: Gesztenyefa Baracson

Látogatásunk Baracson

Két bűnbánó csellengő: Veres Marika és én július 7-én egy napra ellátogattunk Baracsra, hogy enyhítsük Melinda, Konstantin és a kollegák rosszallását, amiért az idén nem mentünk velük a Vasas táborba. (Ugyanis pont ebben az időpontban Egerben voltunk.) A rosszallások elhangzása után szeretettel fogadott bennünket a kis csapat, majd engesztelésül megkínáltak bennünket ebédvel.

35 fokos melegben, tűző napon érkeztünk. A dunántúli táj lenyűgöző volt, aranybarnán hajladozott a legtöbb helyen a földeken a kalász, a szikrázó napsütést kisebb felhők takarták csak el. A tarlókon arany-színben ragyogtak a kék, ahol már betakarították az idei termést. Megtekintettük a kollégák munkáit, búcsút intettünk a szikrázó dunai fényeknek, és kissé szomorúan távoztunk. Reméljük, hogy jövőre újra találkozunk majd a Vasas táborban!

Ahogy én látom

A mi Tanár Urunk kitett magáért,
Mire felébredtünk, finom reggelit kreálva,
Várt a festegető társaságra.
Táborunk a Jánosunk kávéháza,
Örömmel állt szolgálatunkra.
Festőruháját fehér szakácsöltözékre cserélte,
S így osztotta ebédünket serényen.
Kukta mindig akadt, így a munka is gyorsabb.
Kézilányokra is szükség volt, mert a mosogatás a miénk volt.
Jött az este, és mindenki fáradtan rogyott az ebédlőszékre,
de a korrektúra volt a vacsora desszertje,
ahol a tanár úr elé visszük a félkész műveket.
Megkaptuk az instrukciót a folytatáshoz, így készültünk az elalváshoz.
Másnap reggel kezdődött minden előről, és sajnos hamar menni kellett Baracsról.
Kevés volt az idő, de ennek ellenére sok szép képet készítettünk naponta,
kis mini kiállítást is szerveztünk magunknak.
Köszönjük a részvételt minden szervezőnek,
és várjuk a következő tábort lehetőségét.

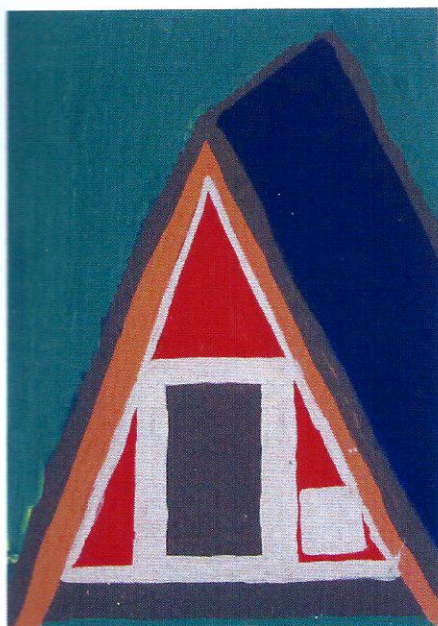

Írta: Enyediné Izsák Judit

Jól éreztem magam

Nagyon jól éreztem magam. Sokat ettünk és nevettünk.
Az étkezések többségét én láttam el mint séf.
A konyhafőnök szerepét Konstantin vállalta magára, mert Ő gondolta ki a reggelit.
A többiek türelmesen várták az étkezéseket.
Én láttam el a ház gondnokságát.

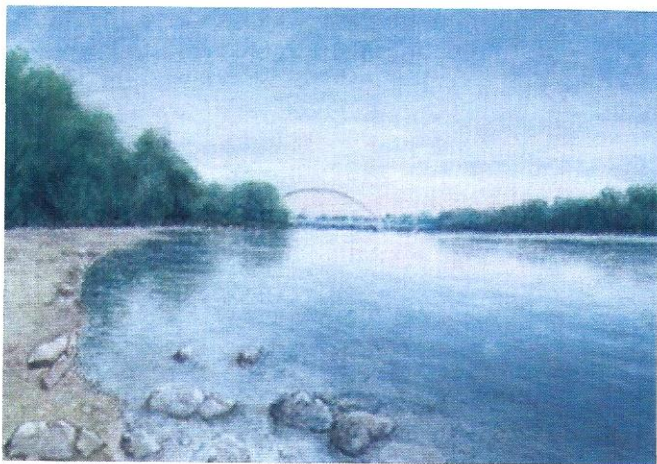
Tisztelettel: Dankházi János

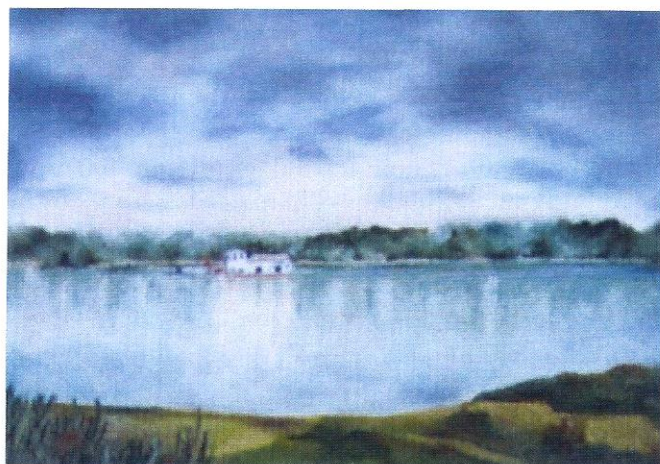
Dankházi János: Szivattyúház

Így festünk mi...

Kápolnás Klára: Pentele hid

Bakos Veronika: Duna-part

B. Kakas Gizella: Godot-ra várva

Nagyné Koncz Éva: Barna álom

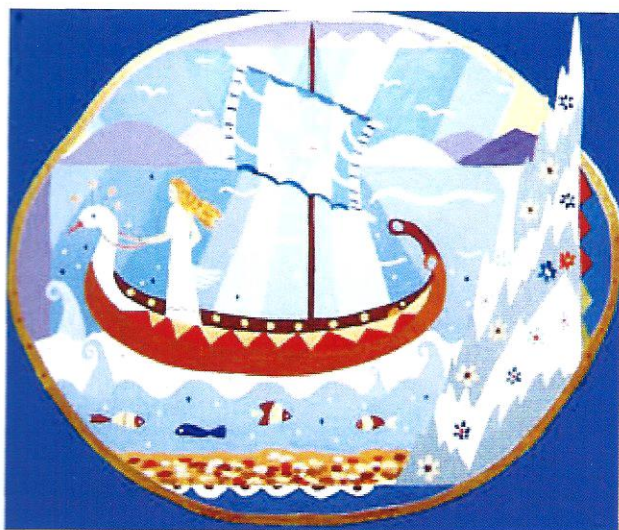

Kotró László: Baracsi impresszió

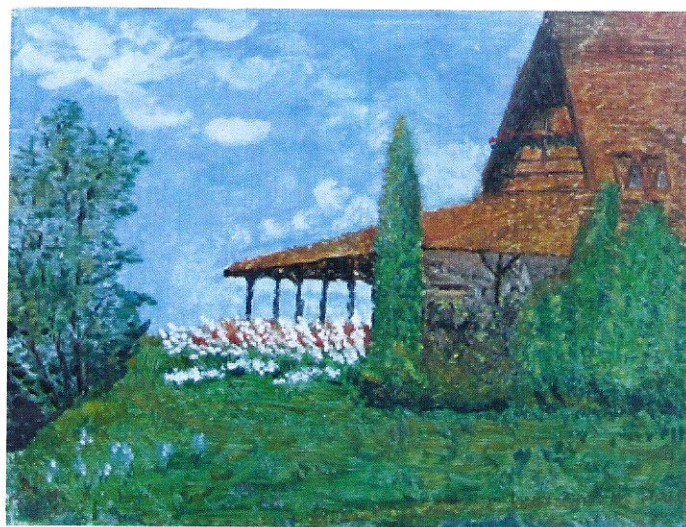

Ozsváth György: Hajóterasz

...így festünk mi!

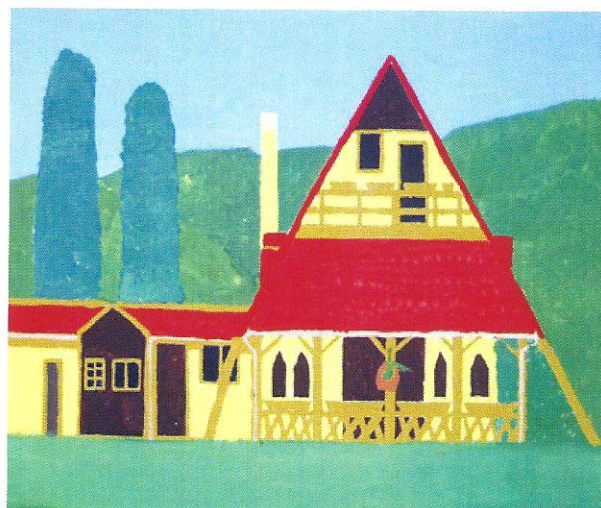
Lizák Pálma: Fehér sziklák

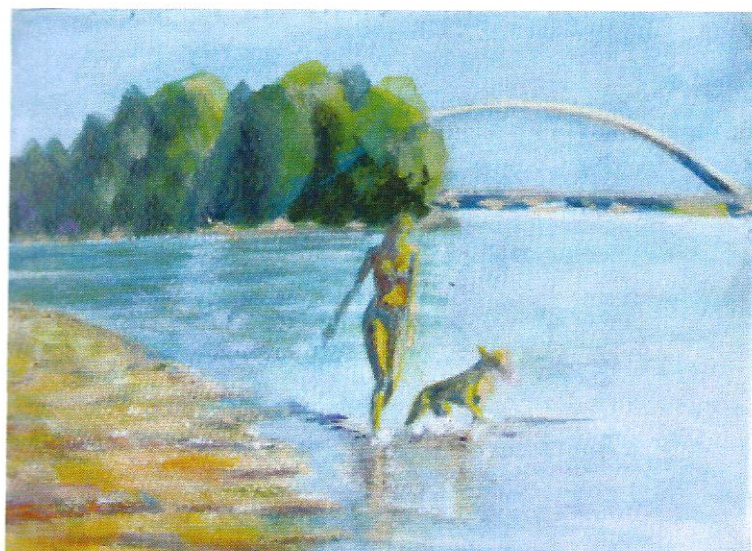
Habány Mihály: Üdítő délelőtt

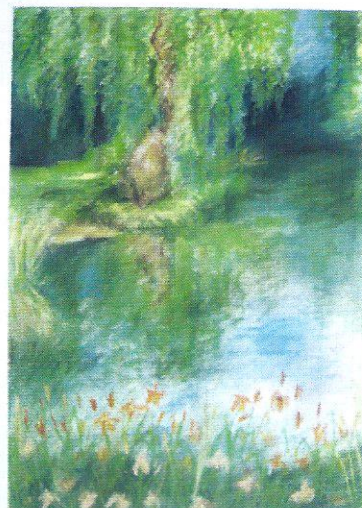
Enyediné Izsák Judit: Alpok alján

Dankházi János: Vendégház

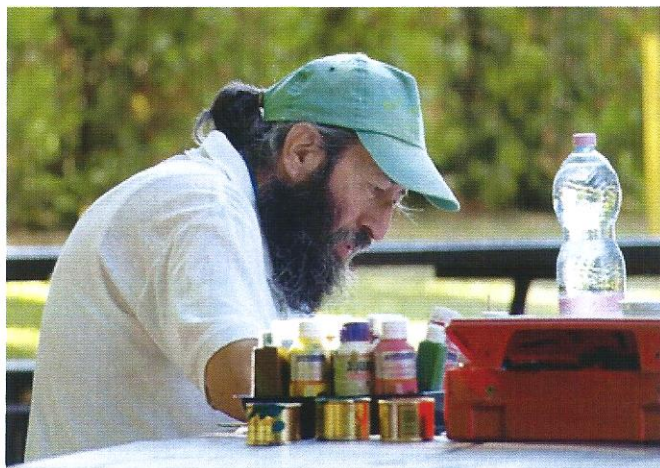
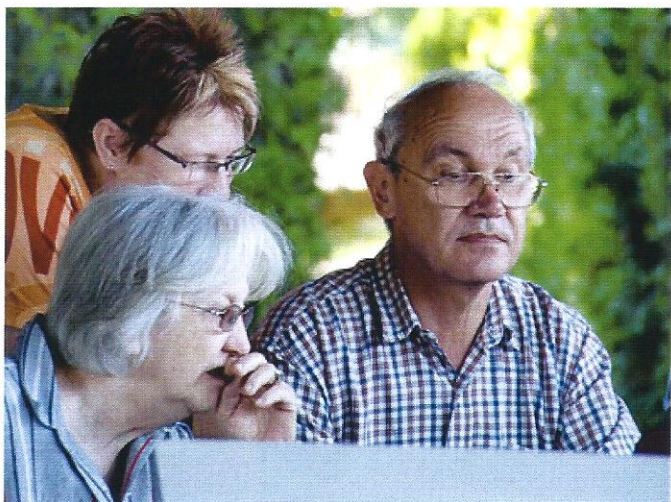

Veres Mari: Duna-parti séta

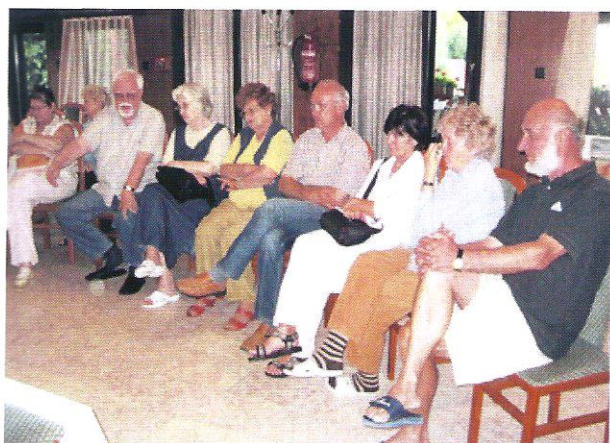
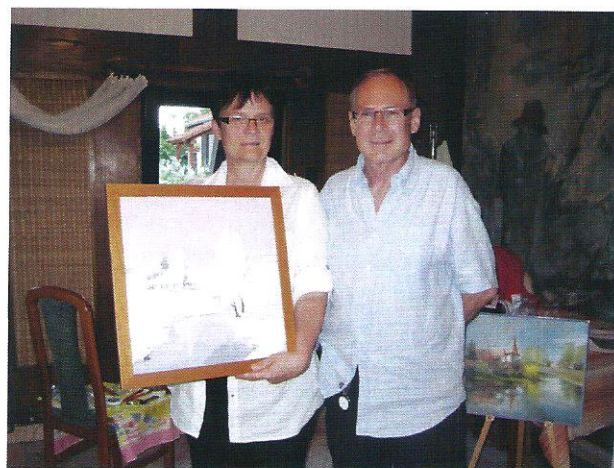
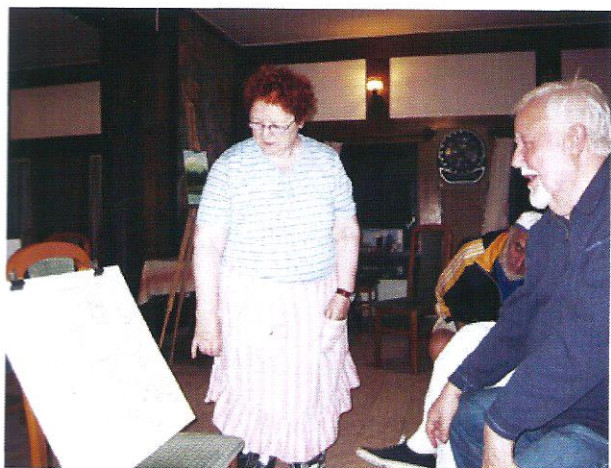
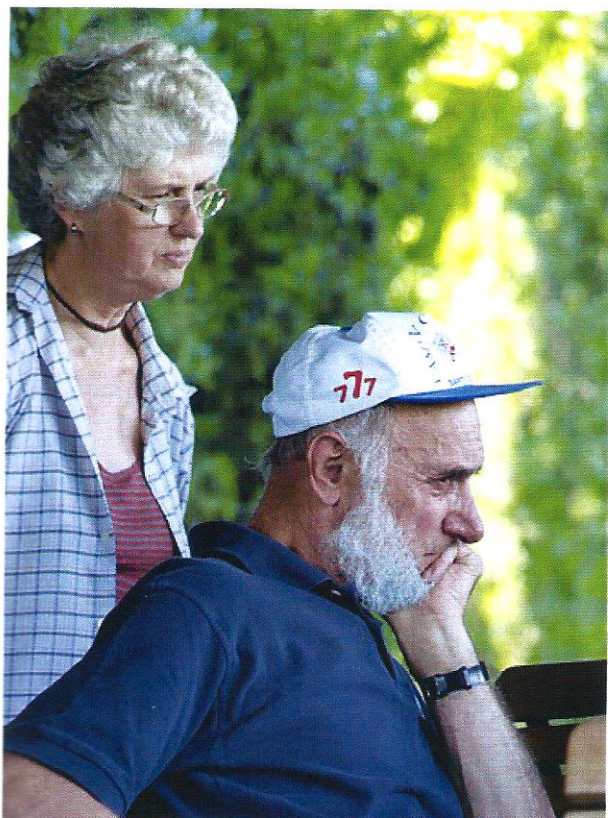

Fehérné Gádori Melinda: Vízpart

Életképek...

... a táborból

Krónikák

Először 1990-ben, Királdon kerültem kapcsolatba a tábori újsággal.

Elsősorban, hogy létezik, valamint azzal is, hogyan készül. Ekkor még fotókat ollóztunk össze, betűket újságokból, amiből a címszavakat raktuk, ragasztgattunk papírlapokra montázs-szerűen. A szöveget írógéppel kellett bepötyögni, majd a kész lapokat fénymásolással sokszorosítani.

Azóta persze sokat változott, fejlődött az eljárás. Az oldalakat számítógépes programmal szerkesztjük, digitális fotóinkat szerkesztőprogrammal vágjuk, montírozzuk. Sőt az utóbbi években már színessé is váltak lapjai – amiért külön köszönet Szántó Péternek és feleségének, Aninak!

Ami viszont változatlan, az aktuális hangulat megőrzése, tábori emlékeink rögzítése. Minden együtt töltött nyárról egy-egy kis emlékkönyv készítése.

Krónikáink komolyak, vidámak, olykor humorosak is. Verseket, prózákat, körkérdéseket, a résztvevők elérhetőségét, de még süteményrecepteket is magukba foglalnak.

Megannyi grafika, festmény, munkafotó, csoportkép őrzi az együtt töltött alkotó nyarak hangulatát.

Hogy mindez a miénk lehetett, köszönet illeti a mindenkori szervezőket. Köszönöm Závodszy Zoltánné Melindának a most már évtizednél is régebbre nyúló patronálását, amivel folytatta Keresztes János áldozatkész munkáját. Köszönöm művészeti vezetőnknek, Buna Konstantin Tanár Úrnak a sok-sok segítséget és türelmet, mellyel mindig mellettünk állt, s fejlődésünket egyengette.

Természetesen az évtizedek alatt még nagyon sokan segítettek kis csapatunkat – szállással, szállítással, étkezéssel stb., amit és akiket itt felsorolni lehetetlen lenne, de mindenképpen hozzájárultak ahhoz, hogy zavartalan és tartalmas alkotómunkát folytathassunk. Hálával gondolok Rájuk is! És persze a felsorolás az alkotótársak jelenlétével teljes. Nagyon megkedveltem ezt a vidám, lelkes csapatot. Örülök, hogy közetek tarthatok!

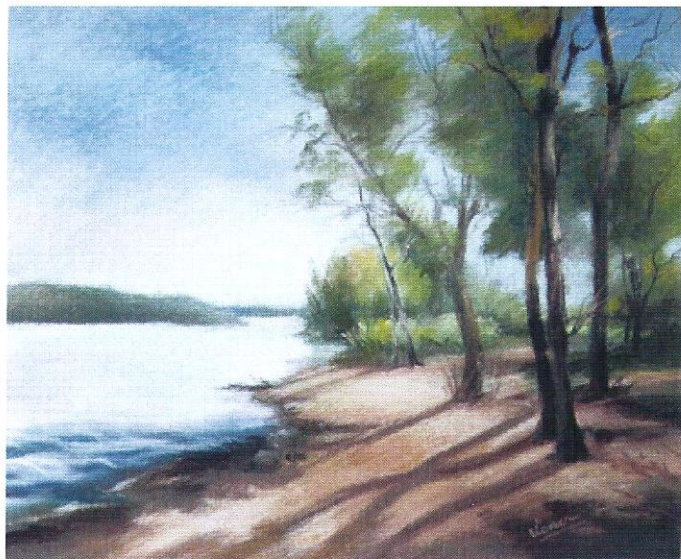
Szeretettel jegyzé: Nagyné Koncz Éva

Vendég a táborban

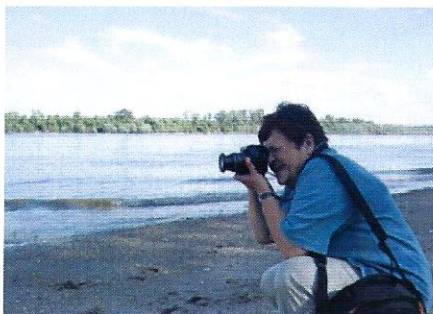
Alkotó napjaink ideje alatt látogatóba jött Baracsra egy kedves fotóstársam és kolléganóm, Zsarnovszky Istvánné Bolya Ráckevéről. A tábor életéről és környezetéről készített jó fotói idei „emléktárunkat” gazdagítják. Figyelmetekbe ajánlom fotógalériáját, melyet a www.fotosokvilaga.hu internetes oldalon találtok – a bal oldali keresővel „Amarillis” címszó alatt.

Ugyanitt engem is megtaláltok „nakoev” néven.

Kellemes nézelődést kívánok! Éva

Nagyné Koncz Éva: Délutáni napsütés a parton

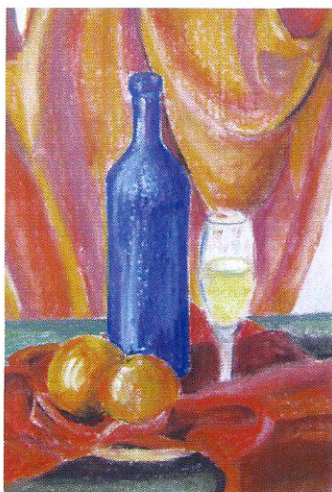

Vendégünk: „Amarillis”

Helyzetkép... tábor után, otthon...

Az egész házban totális felfordulás. Mindenfelé festők, létrák, zsákokban a leszedett tapéta és a leomlott vakolat. Csörög a telefon. De hol? Végre előkerül. Kedvenc Éva barátnőm hív, írjak cikket az idei táborról. Szép volt. Kicsit rövid, és kár, hogy kevesen voltunk. Ráadásul a félelem: talán ez volt az utolsó. Mit is írhatnék? Nem vagyok a szavak embere. A szép arcok és házak embere vagyok. Szeretem őket, ha szépek, vagy ha csúnyák, de érdekesek. A legkisebb kápolnától a Sagrada Famíliaig minden templom lázba hoz. (Talán ezért lettem Radnótiból Kápolnás.) De nem erről kéne írni, hanem arról, hogy milyen szép a Duna Baracsnál, és hogy Pálma micsoda csodát alkotott, amin mind rajta vagyunk táborostól-képestől, és hogy Melinda mennyit küszködött, hogy nekünk minden szép és jó legyen, és hogy Konstantin Tanár Úr már megint észrevett mindent, amit érdemes kijavítani, és hogy Szántó Péter és Ani milyen kedvesek voltak hozzánk. Talán jövőre írok mindezekről, ha jövőre is lesz tábor.

Kápolnás Klára

Bakos Veronika: Vörös csendélet

Kápolnás Klára: Reggeli fények

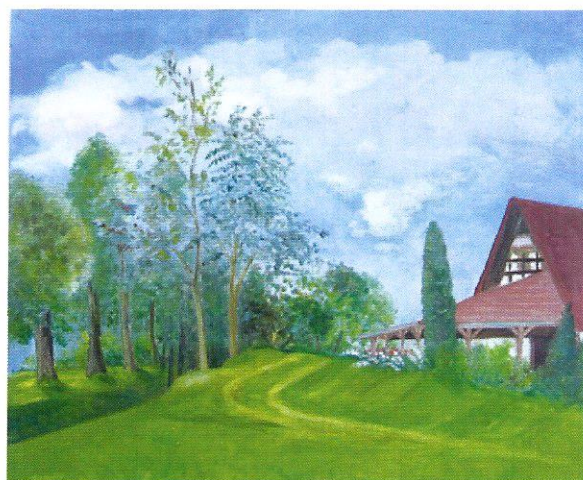
Nyári délelőtt

Nem emlékeztem az előző év szélviharaira,
pedig tavaly is elsodorta a szél
a pasztellceruzámat.

Idén feldöntötte az állványomat,
és meg kellett szaporítani a felhőket az
égen, amikor nekifújta a festék-kikeverésre
szánt műanyagot.

Ekkor rájöttem,
hogy a fényes fehér farost alkalmas arra,
hogy báránfelhőket töröljek ki az ég kékjéből
(Szász Endre módszer).

Így aztán a szél és én alkottuk a Nyári délelőtt c. képemet.

Fehérné Gádori Melinda: Nyári délelőtt

Fehérné Gádori Melinda

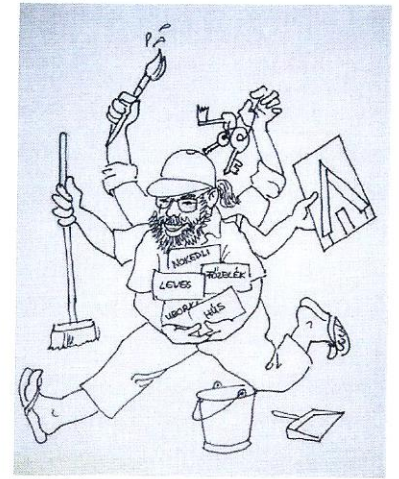
Apró... Ez + Az

Dobozgyűjteményem egy tányér vacsira cserélném...
"Tegnapira"

Bármely ajtón betekintést vagy kilátást nyerhet!...
"Kulcs a pólóm alatt"

Képek befejezését vagy szükség szerinti átalakítását
rövid határidővel vállalom!... "Most vagy soha"

Üres ágyamat bérbe adom egy éjszakára... "Szobámon kívül"

Nagyné Koncz Éva karikatúrája –
Jani, a mindenes

Szólások, közmondások alkotóknak

„Addig jár az ecset a táborba, míg el nem kopik”

„Ki korán kel, elkészítheti a reggelit”

„Aki másnak korrigál, maga festheti meg”

„Ha nem látod a fától az erdőt, kezdj új képbe”

„Aki Godot-ra vár, az csak hadd várjon. Ráér!”

„Rövid lett, mint az idei Vasas tábor”

„(Nem) könnyű Katát táborba vinni”

„Éhes festő gyümölcs csendélettel álmodik”

„Hazajár, mint festő a Vasas táborba”

„Jó képnek nem kell cím”

„Bort, búzát, békességet, szép képekhez egészséget!”

„Ki a Duna vizét issza, vágyik annak szíve vissza”

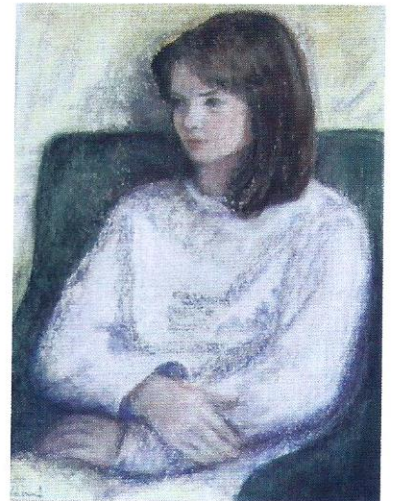
„A szomszéd képe mindig zöldebb”

„Minden kezdet nehéz... de időben abba is kell tudni hagyni”

„Ebédelni mentem. Félórán belül jövök. Godot”

Enyediné Izsák Judit.
Erdélyi havas

Kápolnás Klára: Lányka portré

Kérdések

A „Hogyan folytassam?...” és a „Jó lesz ez a szín?...”
gyakran feltett kérdéseknek számát messze megelőzte
a következő: „HOL VAN A?” (...festékem, ecsetem,
tollam, zsebkendőm, kulcsom, szobatársam...)
Szóval mindig mindenki keresett valamit vagy valakit
– ám péntek reggel 9-re minden és mindenki megkerült☺

Bakos Veronika: Pihenő

Kápolnás Klára: Falusi templom

**2011. Vasas Amatőr Képzőművészeti Alkotótábor
résztevői**

Buna Konstantin	
-----------------	--

Závodszy Zoltánné	
-------------------	--

B. Kakas Gizella	
------------------	--

Dankházi János	
----------------	--

Enyediné Izsák Judit	
----------------------	--

Fehérné Gábori Melinda	
------------------------	--

Habány Mihály	
---------------	--

Kápolnás Klára	
----------------	--

Dr. Kotró László	
------------------	--

Kovácsné Bakos Veronika	
-------------------------	--

Lizák Pálma	
-------------	--

Nagyné Koncz Éva	
------------------	--

Ozsváth György	
----------------	--

Látogatóink:	
---------------------	--

Rosta Erzsé	
-------------	--

Veres Mari	
------------	--

Zsarnovszky Istvánné	
----------------------	--

Ozsváth György: Reggel a Duna mentén

Köszönetet mondunk:

Buna Konstantin festőművész-tanár úrnak, a tábor művészeti vezetőjének,
Szántó Péternek, a dunaújvárosi Munkásművelődési Központ igazgatójának
és feleségének, Szántóné Aninak, a kiváló szervezésért,
Kovács Lajosnak, a Papírgyár Szakszervezeti Bizottsága elnökének, aki a szállást biztosította,
Ferencz Enikőnek, a szabadidőpark gondnokának,
valamint Horváth Attilának, aki az étkezést biztosította.

Továbbá az anyagi és más természetű támogatásért:

a Nemzeti Erőforrás Minisztériumnak,
a Területi Művelődési Intézmények Egyesületének,
a Fővárosi Önkormányzatnak,
a Józsefvárosi Önkormányzatnak,
valamint a Vasas Szakszervezeti Szövetségnek,

Felelős kiadó: Vasas Művészegyüttes Alapítvány, Závodszy Zoltánné
Szerkesztette: Nagyné Koncz Éva
A felvételeket készítették: Nagyné Koncz Éva, Zsarnovszky Istvánné